

Af Eva Kveine, Hobro, d. 19. oktober 2015

Den 19. december 2014 henvendte jeg mig til bisidder Lissi Andersen fra foreningen 'Behandl os ordentligt' og har siden modtaget hjælp til min sag ved Mariagerfjord Kommune. Først med indsigelse, dernæst med partshøring, herefter klage over afgørelse og slutteligt i juli 2015 med bemærkninger til Ankestyrelsen. Lad mig straks pointere, at jeg ovenikøbet har haft to sideløbende sagsforløb ved Mariagerfjord Kommune. Sammen har vi altså "knoklet dobbelt".

Hjælpen fra Lissi Andersen har foregået fra tidlig morgen til sen aften efter behov. Dag efter dag efter dag. Og hun skriver stadig til mig, når hun læser eller hører noget, der kunne være aktuelt i forhold til min situation.

Vi indledte forløbet i december 2014 med en kort introduktion på skrift, dernæst en telefonsamtale, som siden blev efterfulgt af et møde.

Herefter er al "snak" og behandling af min sag forgået via Messenger på PC.

Og det er ikke få kommentarer, der er røget frem og tilbage. Har lige skimmet "snakken" igennem og over tusind er det i hvert fald blevet til. Det siger meget om hvilke ressourcer, der kræves af de, som vælger at kæmpe sin sag, men så sandelig også om den hjælp 'Behandl os ordentligt' er villig til at give.

Det har været mere end fantastisk med en så ihærdig bisidder og tovholder, som Lissi Andersen har været for mig.

Uagtet udfaldet af mine to sager, der nu skal afgøres i Ankestyrelsen, havde jeg ikke på nogen måde magtet at gennemgå hele denne udmattende proces uden at have fået den dygtige, tidskrævende og uselviske hjælp.

At nogen ofrer så meget af deres tid på at hjælpe andre, er et særsyn i dagens Danmark hvor mange kun tænker på sig selv.

Min taknemlighed er meget stor.

Det hører med til min historie, at jeg fik en anden bisidder hos 'Behandl os ordentligt' før Lissi Andersen. En, som efter et møde var indeforstået med at hjælpe mig i min sag. Mit behov på det tidspunkt var først og fremmest en bisidder til møde foran et Rehabiliteringsteam. Strategien blev forinden gennemgået på to møder. Selve dagen oprandt og stor var både min skuffelse, frustration og usikkerhed da bisidder ikke mødte op. Efterfølgende kontaktede jeg bisidderen for at få en forklaring - men uden held. Det var både på skrift uden svar og via telefon hvor røret blev smidt på. Jeg var ulykkelig. Følte mig tabt, både i forhold til mig selv, men absolut også i forhold til min sag.

Jeg kontaktede dagen efter Peder Bæk (talsmand i foreningen 'Behandl os ordentligt') som straks tog en lang snak med mig om problemet og herefter resolut - inden der var gået en halv time - ekskluderede vedkommende fra foreningen.

Så endda i eget regi - indenfor egne rammer - efterleves foreningens navn og formål til fulde.

Det gav mig den fornødne tryghed til at kontakte ny bisidder.

Jeg har grædt, grint, følt mig ydmyget af Mariagerfjord Kommune, været fortvivlet og rasende. Alligevel, hver gang jeg var ved at opgive, har Lissi Andersen's ord været: bare rolig, jeg er her. Det var ikke bare ord. Ikke bare en floskel. Det var ubetinget sådan, det var!

Jeg kan kun opfordre alle i en lignende situation til at henvende sig til 'Behandl os ordentligt'.

Uden dem i ryggen var min sag aldrig ført til ende.

Stor tak for en enestående hjælp.

Eva Kveine